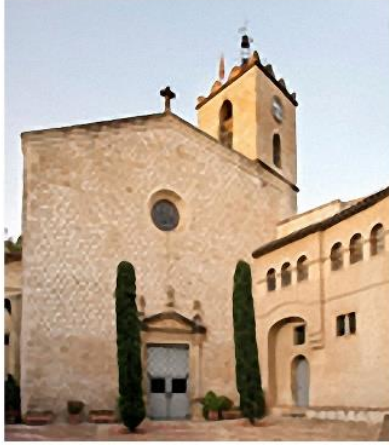

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 3 de Desembre de 2017. Nº 45

UN NOU TEMPS D'ADVENT

M'he atrevit a transcriure un petit escrit de Mercè Solé en un full editat pel Centre de Pastoral Litúrgica, ("Missa Dominical") pel seu concepte que manifesta del temps d'Advent: -Esperar de qui no esperem-.

.....
"Els pobres salvaran el món" és el títol d'un llibre d'Oriol Xirinacs que acaba de publicar-se en la col·lecció del mateix centre pastoral. Un títol que d'entrada resulta sorprenent, perquè dels pobres mai no n'esperem res i menys que ens salvin el món. Més aviat som nosaltres que ens sentim en situació de donar i, tot i haver meditat sobre les temptacions de Jesús moltes vegades, continuem pensant que tot es resol a partir de poder.

L'Advent, però, ens situa en la perspectiva que remarca Xirinachs: l'insignificant sense fama, sense poder, sense diners, justament per això és capaç de retornar-nos a l'essencial: l'amor de Déu, que es gesta en la gratuïtat més absoluta.

Etty Hillseum, reclosa en un camp de concentració pel fet de ser jueva, escrivia que "la grandesa de l'ésser humà és en el que li queda precisament quan tot el que li donava algun tipus de brillantor exterior s'apaga".

L'Advent és espera i deseiximent. Certament, dues actituds contraculturals: esperar i desposseir-se. En primer lloc, perquè en el paradís de la immediatesa, de d'individualisme i de l'autosuficiència, esperar passa per reconèixer la nostra fragilitat, i evidència que esperem amb altres l'arribada de l'Altre. I en segon lloc, perquè Jesús que "s'abaixà i es feu obedient" (Fl 2,8) ens és guia per abaixar-nos nosaltres despullant-nos de tot el soroll i de tots els accessoris que cobreixen la nostra vida i ens impedeixen accedir al que és essencial. Estar atents als més pobres sens dubte ens ajuda en aquest camí".

.....
Sempre he estat partidari de donar a conèixer la meua reflexió a través dels escrits que hom pugui fer, però, també és veritat que quan algú(na) coincidim en el contingut d'un raonament i el transcriu, també es pot deduir, que és el que penso i que aquella persona ho ha sabut exposar molt millor que no pas jo, i ho aprofito citant-la amb tot el respecte.

Mn. Joaquim Rius

Jesús está en Jerusalén, sentado en el monte de Los Olivos, mirando hacia el Templo y conversando confidencialmente con cuatro discípulos: Pedro, Santiago, Juan y Andrés. Los ve preocupados por saber cuándo llegará el final de los tiempos. A él, por el contrario, le preocupa cómo vivirán sus seguidores cuando ya no le tengan entre ellos. Por eso, una vez más les descubre su inquietud: **“Mirad, vivid despiertos”**. Después, dejando de lado el lenguaje terrorífico de los visionarios apocalípticos, les cuenta una pequeña parábola que ha pasado casi desapercibida entre los cristianos.

“Un señor se fue de viaje y dejó su casa”. Pero, antes de ausentarse, “confió a cada uno de sus criados su tarea”. Al despedirse, sólo les insistió en una cosa: “Vigilad, pues no sabéis cuándo vendrá el dueño de la casa”. Que cuando venga, no os encuentre dormidos.

El relato sugiere que los seguidores de Jesús formarán una familia. **La Iglesia será “la casa de Jesús”** que sustituirá a “la casa de Israel”. En ella todos son servidores. No hay señores. Todos vivirán esperando al único Señor de la casa: Jesús el Cristo. No lo olvidarán jamás.

En la casa de Jesús nadie ha de permanecer pasivo. Nadie se ha de sentir excluido, sin responsabilidad alguna. Todos son necesarios. Todos tienen alguna misión confiada por él. Todos están llamados a contribuir a la gran tarea de vivir como Jesús al que han conocido siempre dedicado a servir al reino de Dios.

Los años irán pasando. ¿Se mantendrá vivo el espíritu de Jesús entre los suyos? ¿Seguirán recordando su estilo servicial a los más necesitados y desvalidos? ¿Lo seguirán por el camino abierto por él? **Su gran preocupación es que su Iglesia se duerma**. Por eso, les insiste hasta tres veces: “vivid despiertos”. No es una recomendación a los cuatro discípulos que lo están escuchando, sino un mandato a los creyentes de todos los tiempos: “Lo que os digo a vosotros, os lo digo a todos: velad”.

El rasgo más generalizado de los cristianos que no han abandonado la Iglesia es seguramente la pasividad. Durante siglos hemos educado a los fieles para la sumisión y la obediencia. En la casa de Jesús sólo una minoría se siente hoy con alguna responsabilidad eclesial.

Ha llegado el momento de reaccionar. **No podemos seguir aumentando aún más la distancia entre “los que mandan” y “los que obedecen”**. Es pecado promover el desafecto, la mutua exclusión o la pasividad. Jesús nos quería ver a todos despiertos, activos, colaborando con lucidez y responsabilidad.

José-Antonio Pagola.

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:2	20h.	Maria Rosell Closa
DIUMENGE:3	11h. 13h.	Sor M ^a Rosa Rosat, dominica de la Presentació. Joaquim, María, Nicolás i Felisa.
DILLUNS:4	20h.	Encarnació Fajardo Company
DIMARTS:5	20h.	
DIMECRES:6	20h.	família Fajardo-Company
DIJOUS:7	20h.	
DIVENDRES:8	20h.	Concepció Amigó Vda. Amat.
DISSABTE:9	20h.	
DIUMENGE:10	11h. 13h.	Joaquim, María, Nicolás i Felisa.

REUNIONS

DILLUNS dia 4, a les 20'30: grup de Litúrgia.

GRUPS D'ESTUDI D'EVANGELI

Aquest dilluns hi haurà reunió. Com que el dimecres és festiu, ens podríem trobar tots junts els dos grups; els que els hi vagi bé. A les 18'30h.

CONDOLENÇA

La donem als familiars de N' Isidoro Redrejo Manzanares, En Miquel-Angel Llop Galicia, Na Francisca Pérez Fuster i En Francisco Bonet Troy. I desitgem que els difunts gaudeixin de la Vida per sempre, a la casa del Pare.

LOTERIA DE NADAL

Ja podeu disposar dels talonaris o participacions del sorteig de Nadal, amb el **Nº 37735**. Adquiriu-los al **despatx parroquial**.

AVUI COL·LECTA EXTRA PER A LA PARRÒQUIA